

РЕШЕНИЕ

№ 2251

гр. София, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11385** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба на „Кохинор София“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. Р. М. против Решение № 3899 от 16.08.2023 г. постановено по н.а.х.д. № 1433 по описа за 2023 година на Софийския районен съд, 98 състав, с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № 22-2200392/14.11.2022 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на „Кохинор София“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2000,00 лева на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 КТ за нарушение на чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда и е намален размера на имуществената санкция на 1500,00 /хиляда и петстотин/ лева и „Кохинор София“ ЕООД е осъден да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ С. сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

С касационната жалба се претендира отмяната на съдебният акт, като неправилен - постановен при съществени нарушения на процесуалните правила и в нарушение на материалния закон - отменителни основания по смисъла на чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. Поддържа се, че в хода на производството са допуснати множество нарушения

на ЗАНН. В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призован, се представлява от адв. Р. М.-Й., която поддържа жалбата. Претендира разноси по делото.

Ответникът – директора на Дирекция "Инспекция по труда" – С., редовно призован, чрез юристконсулт К. Г. оспорва касационната жалба и моли да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юристконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, VII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства първоинстанционният съд е достигнал до правилен извод за безспорната установеност и доказаност на извършеното нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ. Направеният в първоинстанционното решение анализ на събраните доказателства и изведените въз основа на тях изводи са изключително подробни и аргументирани, което прави безпредметно тяхното повтаряне. Абсолютно голословни са твърденията на управителя на дружеството - жалбоподателя за наличието на хипотезата на чл. 34, ал. 1, б. "в", пр. второ от ЗАНН.

Безспорно по делото е установено, че на 13.06.2022 г. е бил сключен трудов договор № 00000029 от 13.06.2022 г., между „Кохинор София“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], в качеството на работодател на лицето М. Гири, ЕГН: [ЕГН] с който страните се съгласили последният да полага труд на длъжност "готвач" с осем часов работен ден и с основно месечно трудово възнаграждение от 820,00 лева. Договорът бил регистриран в ТД на НАП на 16.06.2022 г. в 16.27 часа.

Б. е установено също, че на 16.06.2022 г. в 15,00 часа била извършена проверка от инспектори в Д ИТ - С. в обект на контрол - ресторант „К.“, находящ се в [населено

място], [улица], като проверката приключила по документи на 22.08.2022 г. в сградата на Д ИТ - С.. На 22.08.2022 г. бил съставен протокол за извършена проверка, в който било отразено, че работодателят е допуснал до работа на 16.06.2022 г., в 15:00 часа, М. Гири, преди да му предостави копие на хартиен носител от уведомлението по чл. 62, ал. 3 КТ, заверено от ТД на НАП, което било квалифицирано от наказващия орган като нарушение на чл. 63. ал. 2 от КТ. Лицето М. Гири е заварено да работи като "готвач" в посочения по-горе обект в 15:00 часа на същата дата.

Горната фактическа обстановка не е опровергана от доказателства по делото, нито са представени такива пред настоящата инстанция.

Твърденията, че е изтекъл давностния срок за образуване на административно-наказателно производство, който е едногодишен от извършване на нарушението е в противоречие с останалите събрани писмени и гласни доказателства, от които се установява, че на 13.06.2022 г. между дружеството и работника бил сключен трудов договор № 00000029 от 13.06.2022 г., с който страните се съгласили последният да полага труд на длъжност "готвач" с осем часов работен ден и с основно месечно трудово възнаграждение от 820,00 лева, проверката за спазване на трудовото законодателство е извършена на 16.06.2022 г. в 15.00 часа, когато е установено, че М. Гири е полагал труд в обект на контрол - ресторант „К.“, находящ се в [населено място], както и договорът е връчен на лицето на 16.06.2022 г., поради което е безспорно установено, че към датата на проверката - 16.06.2022г. лицето е извършвало трудова дейност без връчени му трудов договор и уведомление, тъй като договорът бил регистриран в ТД на НАП на 16.06.2022 г. в 16.27 часа. Установено е, че работодателят е допуснал до работа на 16.06.2022 г. в 15:00 часа, М. Гири, [ЕГН], преди да му предостави копие на хартиен носител от уведомлението по чл. 62, ал. 3 КТ, заверено от ТД на НАП, което било квалифицирано от наказващия орган като нарушение на чл. 63. ал. 2 от КТ. Лицето М. Гири е заварено да работи като "готвач" в посочения по-горе обект в 15:00 часа на същата дата.

СРС е изложил и подробни съображения, досежно твърдението за наличие на нарушение на чл.34, ал.1, б.“в“ ЗАНН, които настоящата инстанция възприема изцяло. Жалбоподателят се позовава на собственоръчно попълнената от заварения на място негов служител М. Гири декларация относно отразеното в нея обстоятелство, че същият работи в обекта на контрол /ресторант „К.“/от три години на длъжност „помощник готвач“ и от посоченото в декларацията обстоятелство жалбоподателят извежда началния момент, от който е започнал да тече едногодишният срок за съставяне на АУАН - именно три години преди настоящата проверка от контролните органи на Д ИТ - С., осъществена на 16.06.2022 г. Законосъобразно въззивния съд е приел, че така соченото от жалбоподателя твърдение е неоснователно, поради липсата на обективна доказателствена основа в този смисъл. Видно от приобщените по делото писмени материали на 13.06.2022 г. е сключен трудов договор между лицето М. Гири и жалбоподателя в качеството му на работодател, а от приложената по делото справка от регистъра на НАП, на 16.06.2022 г., в 16.27 часа, е подадено уведомлението по чл. 62, ал. 3 КТ за регистриране в НАП на така сключения трудов договор.

Настоящата инстанция намира оспореното въззивно решение за правилно и в частта му с която въззивния съд е приел, че доводите на жалбоподателя относно приложението на разпоредбата на чл. 27 ЗАНН са основателни и при преценка на тежестта на нарушението, обстоятелството, че то се явява първо за нарушителя и че липсват отегчаващи отговорността обстоятелства, съответна на нарушението в случая се явява имуществена санкция в минимален размер от 1500,00 лева, поради което и в този смисъл е изменил процесното НП.

Ето защо, при безспорната установеност и доказаност на нарушението, като е изменил НП, съдът е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото, направеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно, поради което и на основание чл. 63д, ал.3 от ЗАНН, следва да му се присъди в размер на 200 /двеста/ лева за две инстанции, определено на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ.

Предвид изложеното и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. с чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, Административен съд София – град VII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3899 от 16.08.2023 г. постановено по н.а.х.д. № 1433 по описа за 2023 година на Софийския районен съд, 98 състав.

ОСЪЖДА „Кохинор София“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. - разноски по делото, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.